

Dobrim srcem za Zahvalni dan

V nedeljo 7. decembra bo v cerkveni dvorani pri sv. Vidu prireditve v korist slovenskim beguncem. Odbor pod vodstvom Frank Mervarja, 5372 St. Clair Ave., ki je obiskal begunce v taborišču Senigallia, hoče nabrati za lačne in strgane čim večjo svoto. Tozadevni listki so bili razposlani. Toplo priporočamo, da vsak sodeluje in pomaga. Dan na dan je kdo nad vami s kakim pobiranjem, pa ne pozabite, da gre tu za posebno potrebno.

V četrtek obhaja Amerika Zahvalni dan. Če gledamo propadajočo Evropo, res lahko Boga zahvaljujemo, da smo v tej blagoslovljeni deželi. Pokazimo svojo hvaležnost v dejanju. Naj bo Zahvalni dan, dan ko z miloščino do drugih izkažemo Bogu hvaležnost. S kakoršno mero namreč merite, s tako se vam bo odmerilo.

Kupite poslane listke in uravnajte svoj čas tako, da boste 7. decembra lahko pri dobrodelni prireditvi pri sv. Vidu!

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

BLEJSKI ZVON ZELJA UTIHNIL. — Poročila iz Jugoslavije pravijo, da je utihnil na Bledu zvon želja. Na blejskem otoku je starodavna božja pot Matere božje. V tej cerkvi je vsak romar pozvonil z zvonom, ki so ga imenovali zvon želja. Rekli so, da se izpolni vsaka želja, katero romar Bogu izroči, ko potegne za vrvi in pozvoni s tem blagoslovljenim zvonom. Ta zvon želja je utihnil. Novi jugoslovanski režim je prišel do prepričanja, da ga ta zvon ovira pri njegovem delu. Oznovci so zvonu vzeli vrvi, da ne bi več kak romar mogel zvoniti. Ljudstvo si razlaga to na več načinov. Eni pravijo, da se je Tito žejal na ta zvon. Ta novi močnik ima razkošno vilo, cel grad na Bledu, in seveda večkrat sliši ta zvon želja. Pa pravijo nekateri, da je Tito mislil vselej, kadar je zvon zapel, da mu spet kdo želi prežgodaj v nebesa. In na smrt tudi Tito ne misli rad. Drugi pa pravijo, da se komunisti boje zvonov in jih sovražijo, ker jih spominjajo, kaj bi morali po svojem krstu v resnici biti. Tretji pa kratko pravijo, da se pač vsak hudič boji zvonov in križa.

NEMORALA V CELJSKEM KAPUCINSKEM SAMOSTANU. — Pred nekaj meseci sta bila v Celju obojena predstojnik samostana kapucinov in še en kapucinski duhovnik na več mesecev zapora. Šlo je za neko žensko, ki je odpravila plod, pa so obdolžili gvardijana, da je to naročil. Drugi pa pravijo, da je bil oče otroka. Ženska je sicer pred sodiščem izpovedala, da to ni res, ampak, da je bila noseča z nekim Nemcem, toda sodišče njej ni verjelo in kapucine obsodilo. Vsi komunistični listi so seveda o tem mastnem procesu z največjim veseljem poročali. Vse Celje je vedelo, da je to grda igra proti kapucinom, toda ti niso imeli prilike, da bi se kje branili. Proces je bil narejen, da bi zadali udarec samostanu.

Sedaj poroča goriška "Demokracija," na kak način so se kapucini branili, ko se v komunistični državi drugače niso mogli. List piše: "Vsi smo se čudili poročilu o celjskih kapucinih. Nismo mogli verjeti, da bi se duhovnik, ki je toliko desetletij skoz vso možko dobo vzorno živel, sedaj na stara leta tako spozabil. No, in ta sodba pametnih ljudi je tudi pravilna. Neko nedeljo so pri glavni maši v kapucinski cerkvi prišli pred oltar vsi patri in fratri kapucinskega samostana. Verniki so začudeno gledali in se vpraševali, kaj naj to pomeni. Nato se je eden izmed pa-

trov obrnil proti ljudstvu in omenil proces in obsodbo. Izjavil je, da so predstojnik kakor tudi vsi drugi patri in bratje nedolžni. To da vedo vsi natanko. Ker nimajo druge možnosti za obrambo svoje časti in izpričanja svoje nedolžnosti, bodo vsi skupaj pred zbranimi verniki to izjavili, da so predstojnik in vsi drugi popolnoma nedolžni, izpričali s slovesno prisego. Vsa cerkev je ob tej izjavi in prisegi zajokala." Goriški list potem dostavlja: "Komunistična partija je proces proti celjskim kapucinom 'naredila,' da bi jim vzela pri vernih spoštovanje in

gled. Ta slučaj jasno kaže, koliko je verjeti tudi vsem drugim procesom v 'Svobodnem' raju rdeče zvezde in koliko je verjeti

(Dolje na 4. strani)

POBELILO JE, PA NI HUDEGA

V Clevelandu je včeraj deževalo; popoldne se je pa dež premenil v sneg, ki se je pa sproti topil. Kdor je danes zjutraj prej vstal, predno je kam šel je videl nekoliko pobeljene strehe in toplomer je kazal ob 6 zjutraj 29 stopinj nad ničlo.

Torej nič hudega.

Vremenski urad napoveduje

za danes pomalem sneženo. Vremenski urad v Chicagu pa poroča o novem snežnem viharju, ki divja preko Minnesote in obeh Dakot.

Filmski pisatelj je kriv odloča zbornica

Washington. — Poslanska zbornica je z 348 poti 17 glasovom odglasovala, da je filmski pisatelj Albert Maltz kriv neposlušnosti preiskovanega odseka. Maltz je eden izmed 10 pri iz Hollywooda, katere je odsek za preiskavo protiameriških aktivnosti vprašal, če so komunisti, ali niso, na katero vprašanje niso hoteli odgovoriti. Vsi pridejo pred federalno poroto.

Nova rekordna cena za pšenico

Chicago. — Na žitni borzi je dosegla pšenica novo rekordno višino v zadnjih 30 letih, ko so jo kupovali po \$3.14 bušel. Najvišja cena v zadnjih 100 letih je bila 11. maja 1917 in sicer je prinesla \$3.25 bušel.

Gen. Bradley namestnik Eisenhowerja

Washington. — Predsednik Truman je imenoval generala Omara N. Bradleya za načelnika generalnega štaba. General Eisenhower bo prevzel predsedstvo Columbia univerze.

Francija je v stiski radi novih stavk, ki jih podžigajo komunisti

To kljub svarilu novega premierja, da bo vlada postopala odločno

Pariz. — Preko Francije je zavel včeraj nov val stavk. Vsako uro zapuščajo nove skupine delavcev deo na železnici, v pristaniščih in industriji.

V Parizu je skoro vse javno delo obstalo. Šole so zaprte, ker so učiteljske moči na stavki, ravno tako so odšli na stavko poštni in telegrafski uslužbenici.

Več kot en milijon oseb je na stavki, ki so sledile pozivu komunistov.

Novi premier Schuman je izjavil, da je njegova vlada trdno odločena, da prične z akcijo s kolikor mogoče malo besedami.

Severni kolodvor v Parizu je zasedlo orožništvo potem, ko so zapodili komuniste in delavci, ki niso na stavki so takoj začeli z omejenim obratom. V vseh glavnih mestih so se že pojavile množne vojaške edinice.

V novi vladi ni zopet nobenega komunist in je zdaj v rokah socialistov, ki niso za vladno kontrolo ekonomije, ampak za svobodno industrijo in trgovino.

Papež Pij prosi Ameriko naj pomaga lačni Evropi

Rim. — V papeževem govoru

papež Pij XII. v angleškem jeziku Amerikancem ter jih rotil naj pomagajo lačni Evropi in Orientu. Svaril je, da bo zima prinesla še večje siromaštvo.

S tem je hotel papež podpreti predsednika Trumana v proklamacijah za Zahvalni dan, ko je urgiral Amerikance, naj delijo svoj kruh s potrebnimi v drugih deželah.

Sv. Oče je poudarjal, da je bodočnost zasenčena od strahotnih senc bolezni na telesu in na duši. Poudarjal je tudi, da so te revščine in bednega položaja po svetovni mnogim krivi državniki, ki se ne morejo pogoditi v povojnih problemih, ter s tem preprečujejo, da ne morejo nastati normalni odnosi med narodi.

NOVI GROBOVI

Joseph Tomažin

V St. Alexis bolnišnici je umrl Joseph Tomažin, star 73 let, stanujoč na 5700 Bonna Ave. Pogreb bo iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda. Čas pogreba še ni določen in bomo poročali jutri.

Kadar morate ponoči preko ceste, imejte na sebi vedno kak bel predmet, da vas voznik lažje opazi.

Glavne točke pred ministri v Londonu

Danes bodo zunanji ministri Velike četvorke Zed. držav, Anglije, Francije in Rusije začeli s konferenco, ki naj prinese mirovne pogodbe za Avstrijo in Nemčijo. Malokdo ima upanje, da bo konferenca prinesla kak uspeh. Faktično je konferenca samo nadaljevanje one v Moskvi meseca marca, ki je bila zaključena brez vsakih uspehov.

Sledeče so glavne točke, na katerih se ministri najbrže ne bodo sporazumeji, ker jim bo nasprotno sovjetski minister Molotov:

Nemčija je razdeljena danes v 4 dele: ameriški, angleški, francoski in ruski. Vsaka teh držav upravlja svoj del z vojaškimi oblastmi. Tako nima Nemčija danes nobene vlade.

Rusi zahtevajo, da se ustvari v Nemčiji močna centralna vlada. Namen je prozoren. Ako postavi Moskva na vlado svoje prišaste, bo postala sovjetska zveznica. Zapadni zavezniki hočejo pa sestavo držav, kjer bi imele posamezne države več moči kot pa centralna vlada.

Rusija zahteva od Nemčije 10 milijonov dolarjev vojne odškodnine. Te pa ne zahteva v denarju, ampak v tekočih produktih. Zapadni zavezniki trdijo, da če se to zgodi, ne bo Nemčija nikdar, ali vsaj dolgo ne, na lastnih nogah in bo odvisna od pomoči od zunaj.

HELENA BLISS

Skupina "Cleveland 500" poda ta teden zadnjo vrsto opernih predstav. Ta teden bo predstavljena muzikalna komedija "Desert Song" (pesem puščave). Predstava je vsak večer do sobote v mestnem avditoriju.

Glavno vlogo ima Helena Bliss, sopranistka, ki je dossegla na Broadwayu v New Yorku že velike uspehe. Velike uspehe je dosegla v parizijskih nastopih tudi v Londonu.

Vstopnice dobite pri Taylor's v Taylor Arcade, ali pa zvečer pred predstavo pri blagajni od 6:30 zvečer naprej.

De Gasperi je podpril od dveh levčarskih političnih strank

jo iz Moskve.

Obe sta bili dozdej hladni napram vladi premierja de Gasperija

Rim. — Premier de Gasperi, katerega ljuto napadajo komunisti in proti kateremu so naperjeni vsi sedanji nemiri po Italiji, je dobil nenadoma podporo od dveh levčarskih strank, ki sta bili dozdej hladni napram njegovi vladi. Možno je celo, da bosta stopili v vlado, da pomagata izvež deželo iz grozeče krize.

Ti dve stranki sta republikanska in socialistična; slednjo vodi Giuseppe Saragat, ki se je ločil s svojimi delavci od socialistov, ki so potegnili s komunisti.

Voditelji teh strank so se izjavili, da hočejo pomagati vladi, da se obdrži demokratska svoboda, da se vzdrži javni red in prepreči podvig fašizma, katerega sili jo na površje komunisti, kot je bil to slučaj leta 1922.

Kadar morate ponoči preko ceste, imejte na sebi vedno kak bel predmet, da vas voznik lažje opazi.

Gradbeni material na črni borzi

Minneapolis. — Župan tega mesta se je obrnil na vlado, naj preišče vesti, da gotove firme kupijo gradbeni material z namenom, da dobe višjo ceno.

Dnevnikom v Chicagu preti stavka tiskarjev

Chicago. — Tiskarska unija (AFL) naznanja, da so člani z veliko večino odglasovali za stavko, da s tem dosežejo svoje zahteve. Tiskarska unija zahteva povišek v mezdah in sicer od \$85.50 na \$100 na teden za dnevno delo; za nočno delo pa zahtevajo povišek od \$91 na \$106 tedensko.

Izdajatelji časopisov trdijo, da so pripravljene pristati na zahtevo unije, ako ta podpiše pogodbo s časopisi. Toda unija noče podpisati pogodbe, ker bi jo potem vezala nova delavska postava. Torej ni vprašanje mezd, ampak vprašanje pogodbe med unijo in časopisi.

Gradbeni material na črni borzi

Minneapolis. — Župan tega mesta se je obrnil na vlado, naj preišče vesti, da gotove firme kupijo gradbeni material z namenom, da dobe višjo ceno.

Dnevnikom v Chicagu preti stavka tiskarjev

Chicago. — Tiskarska unija (AFL) naznanja, da so člani z veliko večino odglasovali za stavko, da s tem dosežejo svoje zahteve. Tiskarska unija zahteva povišek v mezdah in sicer od \$85.50 na \$100 na teden za dnevno delo; za nočno delo pa zahtevajo povišek od \$91 na \$106 tedensko.

Izdajatelji časopisov trdijo, da so pripravljene pristati na zahtevo unije, ako ta podpiše pogodbo s časopisi. Toda unija noče podpisati pogodbe, ker bi jo potem vezala nova delavska postava. Torej ni vprašanje mezd, ampak vprašanje pogodbe med unijo in časopisi.

Gradbeni material na črni borzi

Minneapolis. — Župan tega mesta se je obrnil na vlado, naj preišče vesti, da gotove firme kupijo gradbeni material z namenom, da dobe višjo ceno.

Dnevnikom v Chicagu preti stavka tiskarjev

Chicago. — Tiskarska unija (AFL) naznanja, da so člani z veliko večino odglasovali za stavko, da s tem dosežejo svoje zahteve. Tiskarska unija zahteva povišek v mezdah in sicer od \$85.50 na \$100 na teden za dnevno delo; za nočno delo pa zahtevajo povišek od \$91 na \$106 tedensko.

Izdajatelji časopisov trdijo, da so pripravljene pristati na zahtevo unije, ako ta podpiše pogodbo s časopisi. Toda unija noče podpisati pogodbe, ker bi jo potem vezala nova delavska postava. Torej ni vprašanje mezd, ampak vprašanje pogodbe med unijo in časopisi.

Gradbeni material na črni borzi

Minneapolis. — Župan tega mesta se je obrnil na vlado, naj preišče vesti, da gotove firme kupijo gradbeni material z namenom, da dobe višjo ceno.

Vandenberg priporoča senatu, naj odobri pomoč Evropi

To je potreba, je rekel, da ustavimo tiranski komunizem v Evropi

Washington. — Senator Vandenberg, republikanec iz Michigan, ki je načelnik odseka za tujezemske zadeve, je urgiral senatu, naj pohiti in odobri \$597,000,000 kot nujno potrebno za Evropo, predvsem za Francijo, Italijo in Avstrijo.

Senator je povedal svojim kolegom, da je mednarodno edinstvo, ki je dobilo zadnjo vojno, na potu razpada.

"Nove vrste komunizem je na pohodu," je govoril Vandenberg. "V Zvezi narodov, ki je najbolj-ši svetovni most nad splošnim prepadom, ta nova agresivnost bojkotira vse, česar ne more poraziti z vetranjem. Ne obratuje samo z brezobzirnim pritiskom na terorizirane narode, ampak tudi z notranjim, podtalnim delom in sabotažo v drugih deželah, kjer dobro trenirane in disciplinirane manjšine zvesto doprinašajo k kaosu in zmešnjavi, kar vse podžiga pohod komunizma."

Potem je senator dostavil: "Zed. države morajo biti vedno na pažnji z ozirom na razmere na domači fronti, ali pa se bo avet pogreznil v ekonomskem razpadu, kot to vedno grozi, če ne bomo izvedli ukrepov, ki jih je iz Moskve."

Dnevnikom v Chicagu preti stavka tiskarjev

Chicago. — Tiskarska unija (AFL) naznanja, da so člani z veliko večino odglasovali za stavko, da s tem dosežejo svoje zahteve. Tiskarska unija zahteva povišek v mezdah in sicer od \$85.50 na \$100 na teden za dnevno delo; za nočno delo pa zahtevajo povišek od \$91 na \$106 tedensko.

Izdajatelji časopisov trdijo, da so pripravljene pristati na zahtevo unije, ako ta podpiše pogodbo s časopisi. Toda unija noče podpisati pogodbe, ker bi jo potem vezala nova delavska postava. Torej ni vprašanje mezd, ampak vprašanje pogodbe med unijo in časopisi.

Gradbeni material na črni borzi

Minneapolis. — Župan tega mesta se je obrnil na vlado, naj preišče vesti, da gotove firme kupijo gradbeni material z namenom, da dobe višjo ceno.

Dnevnikom v Chicagu preti stavka tiskarjev

Chicago. — Tiskarska unija (AFL) naznanja, da so člani z veliko večino odglasovali za stavko, da s tem dosežejo svoje zahteve. Tiskarska unija zahteva povišek v mezdah in sicer od \$85.50 na \$100 na teden za dnevno delo; za nočno delo pa zahtevajo povišek od \$91 na \$106 tedensko.

Izdajatelji časopisov trdijo, da so pripravljene pristati na zahtevo unije, ako ta podpiše pogodbo s časopisi. Toda unija noče podpisati pogodbe, ker bi jo potem vezala nova delavska postava. Torej ni vprašanje mezd, ampak vprašanje pogodbe med unijo in časopisi.

Gradbeni material na črni borzi

Minneapolis. — Župan tega mesta se je obrnil na vlado, naj preišče vesti, da gotove firme kupijo gradbeni material z namenom, da dobe višjo ceno.

Dnevnikom v Chicagu preti stavka tiskarjev

Chicago. — Tiskarska unija (AFL) naznanja, da so člani z veliko večino odglasovali za stavko, da s tem dosežejo svoje zahteve. Tiskarska unija zahteva povišek v mezdah in sicer od \$85.50 na \$100 na teden za dnevno delo; za nočno delo pa zahtevajo povišek od \$91 na \$106 tedensko.

Izdajatelji časopisov trdijo, da so pripravljene pristati na zahtevo unije, ako ta podpiše pogodbo s časopisi. Toda unija noče podpisati pogodbe, ker bi jo potem vezala nova delavska postava. Torej ni vprašanje mezd, ampak vprašanje pogodbe med unijo in časopisi.

Gradbeni material na črni borzi

Minneapolis. — Župan tega mesta se je obrnil na vlado, naj preišče vesti, da gotove firme kupijo gradbeni material z namenom, da dobe višjo ceno.

Dnevnikom v Chicagu preti stavka tiskarjev

Chicago. — Tiskarska unija (AFL) naznanja, da so člani z veliko večino odglasovali za stavko, da s tem dosežejo svoje zahteve. Tiskarska unija zahteva povišek v mezdah in sicer od \$85.50 na \$100 na teden za dnevno delo; za nočno delo pa zahtevajo povišek od \$91 na \$106 tedensko.

Izdajatelji časopisov trdijo, da so pripravljene pristati na zahtevo unije, ako ta podpiše pogodbo s časopisi. Toda unija noče podpisati pogodbe, ker bi jo potem vezala nova delavska postava. Torej ni vprašanje mezd, ampak vprašanje pogodbe med unijo in časopisi.

Gradbeni material na črni borzi

Minneapolis. — Župan tega mesta se je obrnil na vlado, naj preišče vesti, da gotove firme kupijo gradbeni material z namenom, da dobe višjo ceno.

Dnevnikom v Chicagu preti stavka tiskarjev

Chicago. — Tiskarska unija (AFL) naznanja, da so člani z veliko večino odglasovali za stavko, da s tem dosežejo svoje zahteve. Tiskarska unija zahteva povišek v mezdah in sicer od \$85.50 na \$100 na teden za dnevno delo; za nočno delo pa zahtevajo povišek od \$91 na \$106 tedensko.

STASSEN JE ODPRL SVOJO KAMPANJO

Milwaukee, Wis. — Bivši guverner države Minnesota, Harold E. Stassen, je v tem mestu uradno odprl svojo kampanjo za predsedniško nominacijo republikanske stranke.

Imel je govor v mestnem avditoriju, kjer se je zbralo do 8,000 ljudi. Stassen upa, da bo dobil vseh 27 republikanskih delegatov te države v primarnih volitvah 6. aprila. Stassen je izbral Wisconsin, ker je to prva izmed pomembnejših držav, ki bo imela tako zgodnje primarne volitve.

POROKE

V soboto 29. nov. se bosta poročila v cerkvi sv. Vida ob 11. dop. Mary Kathryn Putz, hčerka Mr. in Mrs. Frank T. Putz iz Forest City, Pa. in Mr. Joseph Skerbec, sin Mr. in Mrs. Matthew Skerbec iz 1200 E. 61. St. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni k poročni maši. Obilo sreče jima želimo v novem stanu.

V četrtek, na Zahvalni dan, se bosta poročila v cerkvi Brezmadež. Spočetja na Superior in 41. cesti William F. Srnovrnik in Miss Dorothy Sersic iz 1421 E. 115. St. Zenin je sin poznane družine Mr. in Mrs. P. Srnovrnik. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni k poročni maši. Zvečer pa na svatbo, ki bo v dvorani župnije sv. Jožefa na

1435 E. 33. St. Mnogo sreče jima želimo v novem stanu.

Na Zahvalni dan se bosta poročila v cerkvi sv. Vida ob 10. Frances Dolenc, hčerka Mr. in Mrs. Adolph Gruber Jr. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni k poročni maši. Mnogo sreče jima želimo v novem stanu.

Kanadska vlada določa cene produktom

Ottawa. — Kanadska vlada naznanja, da bo postavila najvišje dovoljene cene nekaterim živilom, predvsem sadnim konzervam in zelenjavi. Cene tem produktom so se namreč v zadnjem času brez vzroka zvišale.

Društveni imenik

Več posameznih društev ima v našem listu seznam svojih uradnikov, čas sej in prostor istih. To priobčujemo po enkrat ali večkrat na mesec in sicer so plačevala društva dozaj za to po \$5 za celo leto. Za drugo leto bodo ti društveni oglasi po \$10, kar gotovo ni preveč za 12 ali še več oglasov. Društvom, ki imajo take oglase v imeniku v našem listu priobčujemo potem še razne druge stvari brezplačno, kot vabila na sejo pobiranje asesmenta in druge take kratke vesti. Torej dobijo društva za borih \$10 na leto mnogo koristnega.

V decembru bodo imela društva letne seje in jim priporočamo, naj na teh sejah sklenejo dati mesečni oglas v imeniku društev za Ameriško Domovino. Vsako društvo zmore to malo vsoto, ki nikakor ni pretirana. Samo tistim društvom, ki bodo imela oglase v tem imeniku, bomo zastoj priobčevali razna kratka naznanila.

Iz raznih naselbin

Ely, Minn. — Frank Boben in sin iz Novga Dulutha, sta dospela na lov v elyške gozdove. Obstreli sta srno. Pustila sta orožje v koči in šla za srno. Sinu pa take vrste lov ni bil všeč in je odšel nazaj v koč, oče je šel pa naprej za sledom v temno noč. Našli so ga drugi dan popoldne vsega premrzlega in oslabelega. Sreča njegova je bila, da je imel pri sebi užigalice, da si je zakuril dva ognja, ker drugače bi bil zmrazil.

Dne 17. nov. sta bila poročena v cerkvi sv. Antona Joseph Coleman in Hilda Kotchevar, hči Mrs. Ane Kotchevar iz E. Sheridan St. Zenin je rodom iz Yakina, Wash., kjer bosta imela svoj bodoči dom. Od tam prihajajo v Ely najlepša jabolka.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Miklavž bo nosil—

Pri božičnem drevesu, katerega so postavili naši trgovci na vogalu St. Clair Ave. in Norwood Rd., bo na 5. decembra zvečer Miklavž obdaril otroke s slašticami. Vsak bo dobil nekaj, ki bo prišel tje s starši. Toda daril bodo deležni samo otroci pod 10. letom starosti. To bo tudi del programa, ki so si ga zamislili trgovci z St. Clair Ave. za letošnjo božično sezono.

Vabilo na ples—

V avditoriju St. Clair kopalnice na 63. cesti in St. Clair Ave. bo v sredo zvečer pred Zahvalnim dnem ples od 8 do 11 zvečer. Benny Bevanov orkester 12 mož bo igral. Za ta ples ne bo nobene vstopnine in vsi odrasli ste prijazno vabljeni.

Letna seja—

Podružnica št. 53 SZZ bo imela svojo letno sejo na 4. decembra ob 8 zvečer. Naj bodo vse članice gotovo navzoče.

Triglav vabi na sejo—

Pevski zbor "Triglav" bo imel letno sejo v soboto 6. dec. po pevski vaji. Naj se udeležijo vsi aktivni in podporni člani. Na dnevnem redu bodo volitve odbora ter ukrepanje radi koncerta. Vsak naj pripelje tudi kakšno novo podružnico.

Vabilo na koncert—

Mladinski pevski zbor SDD na Waterloo Rd. bo imel v nedeljo 30. novembra ob

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.
Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year; \$5 for 6 months; \$3 for 3 months.
Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 mo.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 231 Tues., Nov. 25, 1947

Jugoslovanski komunisti

Površni opazovalec se bo čudil, kako more komunizem, ki apelira predvsem na mestni proletarijat, uspevati v takih poljedelskih deželah kot sta Jugoslavija in Bolgarija, ki nimata izrazitega proletariata, samo majhen delavski razred, ne praktično oblastnih industrialcev in kjer je večina večjih podjetij državna last. Odgovor na to je, da je komunizem v balkanskih slovanskih deželah sekularna vera. Komunizem inspirira idealizem, je pa obenem tudi politična konspiracija ali zarota.

Komunizem je kult, potem katerega so pridobivali nestrpni intelektualci svoje duhovno zadoščenje. To je fanatična ideologija, ki omogoča svojim prisatsem občutje, da so del drugega, višjega sveta izbranega tovarišstva, ki je po klicanosti čistosti človeštvo. Poleg vsega tega pa je komunizem tudi zarota za poistovitve države. Komunizem je izredno sličen zgodnjemu mohamedanizmu. Vsi komunistični voditelji so doktrinirani in njegova glavna podpora prihaja iz vrst "intelligence". Komunizem je izredno dinamična oblika verstva s krasno in strahotno teologijo, z veličastnimi in obenem prijetnimi cilji.

Kdor hoče razumeti balkanski komunizem, si mora predstaviti čustveni zemljevid Balkana. To je mrk del Evrope s stoletja starih tradicijami tujeja izkoriščanja in tlačenja in z mističnim spoštovanjem do revolucionarjev. Dežela je mestoma izredno krasna, mestoma pa tudi silno ravna s pasivnim ozemljem, ki je sterilno in nerodovito.

V zadnjih sto in petdeset letih je prišlo do patriarhalnega ozemlja v stike z modernim svetom. Mladi fantje in dekleta so spoznali kroje modernih oblek, avtomobile, čitajo in slisijo o gledaliških in krasnih hišah, o svobodi, slavi, bogastvu in pravici. Mladi svet se uči o vseh teh stvareh v šolah. Vse to se glasi kakor pravljice iz "Tisoč in ene noči." Balkanci se čutijo torej kakor nekeke Pepelke in princi so onkraj horizonta. Oni sanjajo o daljnih Utopijah. To, s komer v resnici prihajajo v stik v realnem življenju dan za dnem, pa so njihove krave in prašiči, njihove nepismene matere in očetje v svojih širokih bregašah. Mladini se vse to upira. V svojem odporu do vsega tega smatra mladina revolucionaren, svet izpreminjač, apokaliptičen komunizem kot zlati voz, ki jo popelje v nebesa. Vse to ljubijo tembolj, ker prihaja iz Matuške Rusije, njihovega idola, njihovega oltarja, njihovega šampijona.

In oni se res peljejo na zlatem vozu! Kult ali sekta komunizma popolnoma izpremeni svoje balkanske vernike. Dvigne jih iz prahu in blata in iz kravjega gnaja ter jih preobrazijo v marksistične junake. Da jim marksistična krila ter jih pripravi za vzlet. Oni so popolni izpreobrnjenci, kakor prvi kristjani. To ni kar tjavendan rečeno, temveč resnica.

Slovanski komunisti so dobro načrtani in dobro informirani. Oni imajo odgovor na vsa vprašanja. Oni se nauče napamet komunistične teologije, ki ima rešitev za vse uganke in ki odpira na stečaj vrata bodočnosti. Zato se počutijo superiorni, srečni in močni. Vsi drugi se zde napram njim nevedni, bedasti, izgubljeni. Komunisti vedo vse: zgodovino, zemljepisje, literaturo in ekonomijo. Govorili vam bodo o preteklosti, dokler se vam ne bo zmešalo, in o bodočnosti, dokler ne boste vrtoglavji. Na svojo dlan vam bodo postavili vse narode in razrede ter vam predložili panoramo vekov. Priказali vam bodo brezkončno Utopijo, nato pa brezrazredno človeško družbo, kjer vsak drug drugega ljubi in kjer ni zlobnosti ne zla. Tri in dvajset psalm Izaije obledi ob glorijskega plemičevstva novega reda.

In za to vizijo mladeniči in mladenke nadi umirajo. Oni sovražijo buržvazni svet, ki jim pomeni kravje h'leve in svinjake. Dobrodošle pa so jim verige in ječe. Našli so višjo radost in posvetili so se temu, kar smatrajo za plemenito stvar. Kako odvrtno je tem revolucionarjem plapolanje sveč v "vraževnih pravoslavskih in drugih cerkvah," in kako odurno je monotono latinsko petje duhovnikov pri mašah! Komunisti so našli gorečnejši, silnejši evangelij, ki zadovoljuje.

Oni ne verujejo v zapoved "Ne stori!", temveč v zapoved "Stori!", ki prihaja iz moskovskega Sinaja, sankcionirana po najvišjem Leninu, ki je ljubil vse človeštvo, sovražil vse zlo ter dal svoje življenje za odrešitev sveta! Ti mladeniči in mladenke so vojščaki dragocenega rdečega prapora, korakajoči v vse dežele sveta, da ugonobijo buržvaznega zmaja.

Zaradi svojih doktrin sovražijo tudi svojega očeta in mater, ker sovražijo stari red z vsemi njegovimi banalnimi okraski. Zato se z radostjo odpovedo domu in rodbini. Zato iz zavračajo osovraženo buržvazno moralnost. Zato se iznebijajo verig zastarelih suženjskih obilicij kot so: pravica, resnica, lojalnost, zvestoba in izpolnjevanje obljub. Primerjajte prej opisane Stulinove pakete in poznejše Titove obljube zaveznikom, narodu, Suhašiču in drugim, o katerih

bomo še govorili. Oni imajo zdaj novo lojalnost, drugo moralnost, "višjo" marksistično etiko. Zato lažejo, kradejo, uničujejo in ubijajo za zmago svoje stvari. Goljufanje heretične buržvazije je krepost. Oni so surovi, arogantni, brutalni in nesramni, kajti s tem kažejo svojo superiornost nad kapitalistično svojatjo. Primerjajte: Zarobljeno kričanje Višinskega, Bebla in drugih komunističnih predstavnikov na konferencah Združenih narodov.

BESEDA IZ NARODA

Odprta dan in noč so groba vrata

Piše Mary Blai

Chicago, Ill. — Jesen — čas padajočega listja, meglenih dni, čas smrti. — V čedni sobi leži bolnik na smrt bolan, žalostno opazujoč padajoče listje. V svojem življenju je mnogokrat tudi on slisal, ko so ljudje o tem ali onem bolniku rekali: "listje ga bo vzelo." — Družina, kot da "slisi" njegove misli, želi, naj bi listje viselo še in še — naj bi bilo privezano na drevesju. — Res je bolnik že dolgo bolan, obraz kaže grozne muke, ki jih prestaja, vendar družina v srečo moli in prosi: pa da bi le bil oče med nami, in grenke solze se usujejo ženi, otrokom po licih.

Oh, ta življenska pot, ki z dneva v dan vedno bolj navkreber pelje, vedno bolj trnjeva, pa smo navezani na to življenje, ga ljubimo, pa če nam je tudi dalo več trpljenja kot veselja, nekaj trpkih izkušenj, ali pa le razočaranj. Smrt! vsaj to pomeni za ta svet — ne biti več — Vendar, vse to so misli zemljana — smrt pa kosi neizprosno dalje — danes meni — jutri tebi — Prijetelja, ki sta drug drugega poznala, in ki smo ju leta in leta poznali, njima so te dni zajokali zvonovi, njuni

življenja se odpadlo iz nase, srede, kakor je odpadlo bledorumen listje z dreves, katerih gole veje sedaj, kakor suhe roke, prosijo usmiljenja. Se ne pred mnogimi leti smo rekali: jej, kako hitro naši pionirji umirajo. Pa kakor čas neznanostno hitro beži, tako se z neko topo žalostjo zavedamo, da sedaj smo že mi na vrsti, mi tisti, ki smo že za pionirji prišli v Ameriko. Kako zelo se polnijo ameriška pokopališča s slovanskimi imei. — Ni še dolgo tega, ko nas je pretresla novica, John Starec je umrl, ko zvezo: Andreja Korena ni več med živimi. — Dasi je moral človek njima privoščiti počitek iz težkih muk in boleznih, vseeno ob smrti sorodnika, prijatelja in znance srca vztrepetajo, oči so solzne, iz prs se dvigne vzdih: Bog mu daj večni mir, on je prestopil življenja trnjevo pot, nas še čaka.

Pokojnika, ki sta odšla tako hitro drug za drugim, sta umrla tako srečne smrti, oba lepo z Bogom spravljena, res po izreku: kakršno življenje, takšna smrt. Umrla sta v krogu svoje ljubice družine, katere jok in plač se je tolažil le v žaru vere, ki biva v njih srehi. Takšna vera je ostalim v tej izgubi in tugi, kar je solnce zemlji, toda brez zahoda, ki stanovito obseva žalostno dušo. Ta vera bo vzdrževala tudi spomin na rajne v molitvi, ki bo šla preko groba. Nekdo je rekel, da — resnično umrje le tisti, ki ne zapusti nikogar na tem svetu, ki bi se nanj spominjal in molil za njega. Najkrutejša smrt je onega, ki odhaja iz tega sveta med tuji.

Rajni Andrew Koren je bil "sirota," mati mu je umrla ko je bil dva dni star, brat njegov John pa okrog dveh let. S tem je veliko povedanega. Neka starejša teta njegova ga je prevzela v oskrbo, ki pa je zaradi starosti tudi kmalu

umrla. Oče je njima umrl ko sta bila okrog 8 in 10 let stara. Od tedaj sta bila zelo sama sebi prepuščena, kakor strašno sam je sleherni otrok brez očeta in matere. Ni je bilo roke mamine, ki bi ga božala; sree, ki ima toliko povedati otroku o veri, upanju, neizmerni ljubezni, je tiho počivalo v domu mrtvih. Roka očeta, mrzla, negibna, podgomilo. Zastonj je plakalo otrokovo sree; oče in mati sta odšla, odkoder ni vrnitve.

Pokojni Andrew je bil rojen v vasi Podgorje, Istria, pri hiši se je reklo pri Šturmu. V Ameriko je prišel leta 1907 v državo Washington, kjer si je še kot mlad fant skušal v šumi služiti svoj kruh, kar pa se mu je kmalu izkazalo kot v tedanjih razmerah vse prenaporno, združeno z velikimi težavami. Ščasoma je prišel v Chicago, kjer se je leta 1913 poročil z dobrim, poštenim dekletom, Mary Wahtar, doma iz Mengša. Poročil ju je tedaj, sedaj pokojni župnik, g. A. Sojar, v cerkvi sv. Štefana, kjer je bil pok. Andrew tedaj tudi cerkveni pevec. Pozneje so si Korenovi kupili dom na Kedvale in 14. cesti, kjer še sedaj žive in kjer je rajni umrl. Dosti je storil za ljubi dom, vedno izboljševal hišo in skupno z ženo negoval rože na vrtu. Vselej je zadovoljnost mu je si

nal v obrazu, ko je skropil vrtu, polnim lepih rož. Prijatelji so ga v boleznih obiskovali, zato se je večkrat izrazil proti ženi: Veš, Mary, ko bom zopet ozdravel, tedaj pa bomo napravili velik "party" kar zunaj na našem vrtu za vse naše sorodnike in prijatelje in tedaj bomo pač vsi veseli.

Pa — človek obrača, Bog obrne. Sorodniki in prijatelji so se pač skupaj zbrali, med katerimi pa ni bilo veselja, le solza žalosti, ko so ga spremili sicer tudi na lep prostor — prostor mirovdora. Rajni je bolehal čez leto dni, bil pod zdravniško oskrbo Dr. F. Grilla, ki mu pa ni mogel povrniti ljubega zdravja v težki, neozdravljivi bolezni. Umrl je lepe srečne smrti, star 63 let. Njegova žena Mary, kot zlata mama otrokom, tako tudi vedno dobra, skrbna desna roka možu, mu je čez leto dni dolgi boleznini udano stregla, in ko je uvidela, da za moža ni rešitve v njegovi bolezni, ji je bila velika skrb njegova srečna zadnja ura. Skrbela je, da je bolnik pogosto prejemal obhajilo, poleg pa dosti molila. V cerkvi, kamor je družina hodila kot v bližnjo cerkev, so imeli te dni sv. misijon, in tako je prišel misijonar Rev. Edward Ward, OMI, k bolniku v hišo na dan njegove smrti in mu podelil papežev blagoslov in vesoljno odvezo. Bolnik je umrl še tisti dan, to je 14. novembra ob 10 uri zvečer; pokopan pa je bil 18. novembra po pogrebnih sv. maši v cerkvi sv. Štefana na sv. Jožefa pokopališču. Bil je član družbe sv. Mohorja in društva Sosodje SNPJ, katerih članstvo je molilo in se poslovalo ob krsti in ga spremlilo na pokopališče.

Mnogi sorodniki in prijatelji so ga obšli s cvetjem, ko je ležal v rakvi, da so mu izkazali kot zadnjo ljubezen ob slovesu za ta svet. Za oni svet, ki pa šteje toliko več, so pa darovali za svete maše, za večne maše, ki ga bodo spremljale vse do sodnega dne. — Pokojni zapuščal žalostno ženo Mary, tri hčere, Mary, omoženo Pike, Rose in Anna omoženo Steinke, tri vnukinje, enega vnuka, brata John-a in še več drugih sorodnikov.

Tiho, mirno je odšel od nas, težko je zapostati, da ga ni več med nami — pa je le res, da smo ga spremili na zadnji poti. Dolg je bil sprevod, mnogi so mu želeli izkazati zadnjo čast. Tiho so ga sorodniki in prijatelji spremljali vse do groba, kjer nas bo čakal in pričakoval — — —

Alojziji Verček za spomin

"Odprta noč in dan so groba vrata, al dneva ne pove nena pratka," pravi France Prešeren. Komaj smo izročili materi zemlji telesne ostanke slovenske pionirke, že pride znova pretresljiva novica: Dobro Alojzije Verček ni več!

Izgubili smo zopet slovensko pionirko, eno najboljših žena in mater, s katerimi se je kdaj ponašala naša ameriška Slovenija. Ljubila je svojo ugledno družino, ljubila nam, iz katerega je izšla, ljubila požrtvovalno, nesebično in z vsem žarom svoje plemenite duše. S svojim vrlim sooprogram Mihaelom sta bila stebra župnije sv. Lovrenca. Bila pa sta tudi vedno v prvih vrstah tistih, ki so podpirali in pospeševali vsako pomembnejše kulturno narodno delo.

Kaj vse si nam dala, kaj vse si nam bila, prijateljica Alojzija! Dala si nam svoj odkriti, čisti značaj, dala svoja nesebična dela, dala svojo veliko ljubezen družini in narodu. Poleg vsega drugega si nam tudi dala kar pet članov svojega rodu, ki že dolgo prepevajo slavo Bogu v cerkvi in doma, pri njej, v lasti slovenskega imena z našo prelepo slovensko posvetno pesmijo. Tri hčere in dve vnukinji si dala v vzvišeno službo Boga in narodu. Kaj naj bi še dala?!

Ko Ti izročamo poslednje prisrčne pozdrave in se poslavljamo od Tebe, od dolgoletne prijateljice in zavedne Slovenke, bridko čutimo, da s Tabo izgublja svoje najdražje ne le Tvoja družina, marveč mi vsi, ki smo se sončili v Tvoji srčni dobroti, lepoti in ljubezni. Tvoj spomin ostane med nami do poznih večernih zarij slovenskega življa v tej naši novi domovini.

Kako smo se mi, Tvoji ožji prijatelji, vedno veselili naših prelepih sestankov, še prav posebno ob velikih praznikih! Čeh jih bomo še dočakali, jih bomo zdaj dočakali brez Tebe. Nič več ne bodo tako pri srčno veseli kot nekdaj. Pogrešali bomo Tvojo prijazno, mehko besedo, pogrešali Tvoje veselo lice, pogrešali Tvoje brezprimerno, toplo gostoljubnost, pogrešali Tvoje, v današnjih dneh že tako redko slovensko rožmarinsko domačnost. Za vse, kar si fari in narodu vobče ter nam prijateljem še posebej dala, za vse, kar si nam bila, Ti more poplačati samo dobri in pravični Bog. Dragi prijateljica, Alojzija Verček, čast Ti, hvala Ti! Počivaj v miru!

Naj Te odeva tih, sladki mir, o, tih, ko Tvojih mrtvih rož smehlja, in sladek, kakor vrb žalujk vzdihljaj:

I nam v očeh ugaša zadnji žar; kot daljno sonce smo, ko na večer bori z nočjo se za svoj zadnji čar.

Ivan Zorman.

— Želja po ljubezni se ni ljubezen, strah pred njo pa že.

ČE VERJAMETE AL PA NE!

Se tisto bi rad povedal, ker se že ravno o tem pogovarjamo, kakšno vlogo je igrala Babičeva risanica drugi dan. Samo dobremu razpoloženju Tonetovemu se ima zahvaliti, da ni ostala v tisočih kosih razmetana med skalovjem. Tone Fidel ali pa kdo drugi bi bil prišel brez nje domov. Gašper Korče, ki je v takih slučajih še bolj natančen, bi niti patronov ne prinesel domov. Albin, Filipič bi vtaknil cev med dve močni skali in krenil s klopitom, da bi reko: resk, potem pa vrgel eno polovico proti New Yorku, drugo pa proti Ohio. In lovca se take svete jeze niti v slabo ne sme šteti. Ako puška ali pes ne parirata v kritičnem trenutku, to je takrat, ko morata ubogati, se napravi z njima po naglem ali prekom sodu in najraje brez priča. Jaz sem dal prav Tonetu Fidelu, na primer, ko je šel nekoč na zajce in je z velikim trudom izvil s seboj svojega lovškega psa, ki je bil na pogled zlata vredna živalca in ki je po dlaki in ušesih obetala slajno sposobnost pri zasledovanju zajcev.

"Takega še nisem imel, strelja goreča," se je Fidel pobahjal in z ljubeznivim pogledom objel psa, ki je vneto tekal od grma do grma. Res se je primerilo, da je iz grma skočil zajec, ki je prašil v eno smer, pes pa v drugo. Najbrže sta se prezaglo srečala. Fidel je nato govoril, in usmrdil za zajcem. In strel se ni odjeknil dobro po gmajni, ko se pes naglo ustavi, pogleda v gospodarja, da bi se prepričal, če misli zares, potem pa stisne rep med zadnjo premo in jo vlije na vso moč proti domu. Jaz mu ne zamerim tega. Kjer je streljanje, ni zdravo ne za ljudi ne za živali. Ko je Fidel videl ta stratičen umik svojega lovškega tovariša z bojnega polja, na katerega (in za katerega) je toliko dal, se je spomnil na pesnitev o špartanski materi, ki jo je znal še vedno na izust iz šolskih let in ki govori: Mlad špartanec pa pobezne, ko mu strah v srce segne. . . . Potem govori pesnitev o materi ubežnika: Mati sinu meč izdare in mu prsa z njim predare . . . "ne boš bežal iz vojne več . . ." Na te hlabre besede se je v tistem trenutku spomnil moj prijatelj Tone Fidel in brez vsake sodne obravnave pomeril za psom in tisti ni nikdar več potem lovil zajcev, Fidel pa še.

Vidite, takole napravijo lovci, kadar jim ne teče vse prav. Ako bi bil jaz na Babičevem mestu, bi bil vložil tožbo za ločitve od puške že takrat, ko je bombardiral na srnjaka in ga šele s petnajstim strelom pogodil komaj v rožice. Kam je šlo pa drugih 14 krogel, pa živa duša ne ve. Jaz sem na licu mesta priznal krivdo puške, ker Toneta poznam da ima mirno in ravno roko. Saj kako bi pa mogel biti tak fin gradbeni mojster, če bi niti klajbe ne mogel držati v rokah. Tone je pa samo pohlevno zmignil z ramo in menil, da je vsekakor meril prenilko ali previsoko, preveč na levo ali pa preveč na desno. To je sicer res tehten in vsega upoštevanja vreden izgovor, toda pri par strelh je možen, pri petnajstih pa nikakor ne, pa še ko je stal srnjak komaj 20 korakov proč. Se reče, saj

ne vem, če ni morda Tone našel izgrešaval srnjaka in streljal salve samo zato, da bi ga odvrnil od sebe, ker je bil srnjak zares velik in s svojim mogočnim rogovjem kar strasen za oči. Morda ta res ne bo prazna, ker se je Tone nazadnje vlegel za parobek in iz zaledja užgal proti srnjaku, kjer je bil popolnoma varen pred živaljo.

Pa naj bo to že kakor hoče, drugi dan mu jo je pihavnik zopet zaigral pa še prav pošteno. Stali smo na položni rebri v švarmliniji in čakali, če bo prišlo "kaj skozi." Štirje so namreč podili zverjad proti nam, štirje smo pa čakali na preži, da položimo po tleh, kar bo živega planilo iz grmovja in kar ne bo imelo na glavah lovskih kap. Tisti, s kapami, so bili namreč naši lovci in nam je bilo strogo ukazano, naj streljamo samo srnjad. Lovce smo ločili od srnjadi tudi po tem, da so kašljali in k'eli, posebno še, če so kaj spodili in so se drli na vsa pljuča: "Aufpassen!"

Stal sem na parobku, levo od mene je stal pa Babič. Prav dobro sem ga videl onkraj šopov grmovja. Dolgo ni bilo nobenega glasu od naših poganjancev. Najbrže ne b'nič. Srnjad namreč plane takoj naprej, kadar se oglasijo poganjčji. Živali ne bo nič, sem si mislil in povsili puško. Toda počakati sem moral na mestu, da pridajo lovci iz gozda. Tudi je bilo pomembno, če in potem napravimo gonjo v drug kraj. Tega mnemnja je bil tudi Tone Babič, kajti videl sem ga, kako si je pripravljal velik sendvič in ga z veliko slastjo pospravljaj. Puško je imel pa ob nogah.

Tedaj pa nekaj zašumi v grmovju med nama in na plan pridere prelep srnjak. In po šast neumna, namesto, da bi skočila proti New Yorku med menoj in Babičem, se je brez vsake potrebe premislila in jo ucvrla na desno prav blizu Babiča. Ta človek ima pa res srečo, sem si mislil in z veliko nevoščljivostjo v srcu čakal, kaj bo. Res vidim, kako Babič z eno roko pograbi risanico (v drugi je držal sendvič) in pomeri proti srnjaku. Prav dobro sem videl, kako je vlekel s prstom po petelinu, toda puška ni rekla ne take ne take. Ker je bil ta srnjak najbrže v kakšni drugačni soli kot oni, na katerega je Babič jurišal prejšnji dan, se ni hotel ustaviti.

"Zakaj" pa nisi streljal, zmene?" sem zavpil Tonetu preko grmovja. "Kako bom," mi vpije nazaj, "ko mi je pa ta hudič od sendviča zašel pod petelina. Kaj takega pa še ne, ti rečem."

Verjel sem mu, da kaj takega pa še ne. Stopil sem k njemu, da mi je stvar razložil. Ko je dvignil z desnico puško, jo je naslonil na levoico, v kateri je držal sendvič. Bil je tako iz sebe pri pogledu na srnjaka, da je čisto pozabil spustiti sendvič iz rok in takoj je naneslo, da mu je debeli sendvič zašel pod petelina, ki je potem udarjal v šunko in ni mogel doseči igle, da bi udarila v kapico pri naboju. Puška je bila namreč še stare vere s petelinom zunaj.

"Veš, tako pride," je bilo vse, kar je rekel dobrodušno Tone in vtaknil ostali sendvič mod zobe.

Krščen denar

POVEST
Dr. Ivo Sorli

In pričel je najprej izlepa. Ali videl je kmalu, da bo vse zastoj. Ko ga je začel oni zmerjati celo z bosim godcem, je šila Martina, ki ni bil več varen takega govorjenja, kri v glavo in prijel je nadležna odločno za roko, da ga vede ven, češ, naj se vrne tja nadlego delat, kjer so ga napili.

To je onega pa do vseh mej razdražilo.

"Kaj, ven me boš metal, ti krščen žid, ti?" je vpil. "Vesel bodi, da ti kdo pride v tvojo lutrovska bajto, ti bledica ti pritepena! Če bi ne imel tistega krščenega tolarja v žepu, bi še zmerom harmoniko vlačil in beračil, kje ti dajo malo mleka — ne pa poštenih ljudi ven metal!"

Komaj je bil izrekel te besede, se je vsa družba zganila, in čez hpi so mirili Tončka od vseh strani, naj molči in naj gre.

Pijanec pa je moral ravno iz tega zpoznati, da je bil zadel v živo; in s toliko večjo trdovratnostjo je kričal naprej:

"Ali si mislil, da ne bomo zvedeli, zakaj se ti je tako mudilo, držati tistega Gomilarjevega pankrta pri krstu? In ali misliš, da ne vemo, zakaj si mu nosil potem tistih par cap dol, a? Vest te je pekla, vest, ti jud ti grdi, ko si videl, da je Bog ubogega otroka s svojo boleznijo zaznamoval. Na duši ga imaš, na duši! Dušo si mu snedel! Koder pojdem, bom kričal, da si mu dušo snedel. Jaz se te ne bojim, če se te vsi boje, da jih zacopraš! Pa mene daj, če si upaš — poskusi no, Judež! A kaj ne, tistega Judežvega srebrnjaka mu še nisi dal, a? Nimaš še dovolj, kaj?"

Ali zadnje besede so se slišale že zunaj pred sobo. In potem pred hišo in po stopnicah dol. Zakaj pet, šest fantov je bilo zgrabilo zbesnelega človeka in so ga tirali iz vasi, kjer je šlo vse skupaj in poslušalo vendar le z neko naslado to grdo zmerjanje.

Martin je stal kakor okamenel sredi sobe in je gledal zdaj enega, zdaj drugega. Ni razumel, kaj so pomenile besede, a čutil je vseeno, da se mora skrivati nekaj grdega za njimi. Zastonj se ni bila vsa družba tako prestrašila že ob prvi žalitvi pijančev in stala potem dolgo časa kakor v tla ukovana, predno se je nekdo spomnil, da je treba norca čim prej odstraniti, da ne bo govoril dalje.

In res bi bili zdaj očitno najrajši vse potlačili.

"Zapojmo rajši, zapojmo!" je rekel nadučitelj, ki je bil prišel prvi k sebi. "Kaj pa hočemo pijanču? Saj ni vredno —"

"Oprostite, gospod nadučitelj!" se je oglašil zdaj Martin, ki se mu je začela polagoma zopet vračati rdečica v smrtnobledi obraz. "Tega pa menda vendar ne boste pričakovali od

mene, da zdaj pojem, predno vem, kaj je imel ta človek z mano. Prosim ravno vas, gospod nadučitelj, ki ste najboljši poklicani v to, da mi brez strahu in brez ozirov razložite. Moja vest je čista in vsak lahko sliši, kar mi imate povedati. Kaj mi je hotel očitati?"

"I, saj ste sami slišali, gospod župan," je skomizgnil nadučitelj, ki je bil pa še vedno malo v zadregi. Potem pa se je naenkrat opogumil in brez pridržka je govoril: "Veste, nekdo bedaki ali hudobneži so raznesli, da ste zato tako hitro obogateli, ker da ste onemu Gomilarjevemu otroku podložili pod vzglavje ali kam drugam v po-voje neki srebrni denar; in da je tako pravzaprav oni tolar, ali kar je bilo, dobil krst in ne otrok. S takim denarjem da potem ne more več sploštetiti! In tako je vam tudi vaš milijon baje kar pečen priletel v usta," se je na koncu že nasmejal nadučitelj.

"Moj milijon?" se je začudil Martin. "Ampak zato zdaj ne gre," se je naglo popravil. "Vprašal bi rajši to: Ali si res v vsem tem času nisem pridobil niti enega prijatelja, ki bi mi bil odkrito povedal, kakne neumnosti se govorijo za mojim hrbtom? Ali se ni zdelo niti enemu vredno, da mi da priliko, da bi prijel take blebete za dolgi jezik?"

Nadučitelj, ki je čutil, da te besede še najbolj nanj lete, je brez pomisleka odgovoril: "Saj veste, kako so take stvari, gospod župan. Najprej sem vam hotel tudi jaz enkrat reči; a potem sem si mislil: kaj bi ga s tem žalil, ko je vse skupaj tako bedastoča, da je človeka sram začeti. In kako bi bili hoteli ljudem jezike zavzati? S tožbami? Saj veste, da je potem le še slabše. Ne morete nam pa očitati, da nismo drugače prijateljsko proti vam postopali. Zakaj, dovolite, gospod župan, prijatelj ni vedno tisti, ki človeku neprijetne stvari na nos nosi; pravi prijatelj je po moji sodbi tak, kateri si nasprotno prizadeva, da jih uduši, predno pridejo do prijateljevih ušes. Tako sem na primer postopal tudi jaz proti vam. Rotil sem ljudi, naj prestanejo s tem čenčami, in verjemite mi, da je marsikak mož na moje prigovarjanje pripravil svoje ženske do tega, da jih je bilo sram celo povedati, ako so kdaj tudi one govorile te stvari. Vsi možje pa in vsi fantje in vsa dekleta, kar jih je tu, so vselej in povsod stori-tili vse, kar so mogli, da smešna govorica utihne, predno razžali vas in vašo družino. In verjemite mi končno tudi, da smo bili vsi, kar je nas tu in pač velikanstva večina onih, ki so zunaj, trdno prepričani, da je vse že davno pozabljeno in smo ostali tako trdi, ko smo videli, da je pijanec izkopal to pripovedko. Sicer pa ste pač preveč pameten mož, da bi ta neprijetni dogodek polagali kako važnost."

"Prav govorite!" je pritrdil Martin še vedno nekoliko zamišljen. "Res, se ne izplača! Samo čudno je, kako se more tako abotnost prijeti..."

Naenkrat je pogledal bistro pred se in se je nasmešnil: "Pa, da! Zdaj se spomnim! Čakajte, jaz vam celo sam povem, kako se je to napravilo! Škoda, da je Bog Matijčka že k sebi vzel — on bi lahko mojo besedo potrdil."

Znamke! Jugoslovanske znamke prodaja August Kollander 6419 St. Clair Ave. v S. N. Domu (Tues.-x)

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Dolje preko Trsta)

(Nadaljevanje s 1. strani)

raznim komunističnim poročilom in izjavam."

MAŽAC V CELJSKEM ŽUP-

NISCU. — V Rogoški Slatini je

župnik Ludovik Vajda. Bil je

daleč na okrog znan kot domači

zdravnik. Kakor nekdanj na

Nemškem župnik Kneip, podo-

bno je tudi župnik Vajda zdra-

vil brez posebnih zdravil. Živel

je v prepričanju, da je treba na-

ravi samo pomagati, da sama

telo pozdravi. Za zdravljenje je

uporabljal le čaje, ki jih je po-

znala ljudska modrost od starih

časov. Imel je poseben dar, da je

z lahkoto po očesni šarenici do-

gnal, kakšno bolezen kdo nosi s

seboj. Za svoje zdravljenje na-

gledno ni ničesar sprejemal. Tu-

di zdravniki mu niso delali niko-

li težav, ker niso smatrali nje-

govega zdravljenja za kako kon-

kurenco in ne za kako mazašvo.

Dejstvo, ki ga more izpričati ti-

soče ljudi, je, da je premnogo

ljudi s tem naravnim zdravlje-

njem pozdravil. Tisoči so mu

hvaležni.

Treba je bilo Titovega režima,

da je pograbil tega župnika.

"Slov. Por." piše 11. oktobra:

"Župnik Vajda je tudi v najnove-

šem času skušal izrabljati lahko-

vestnost nekaterih ljudi in varati

ljudsko oblast s tem, da je skri-

vaj opravljal "ordinacije" v raz-

nih župniščih. Tako tudi v Cel-

lju, kjer ga je pri tem delu

ustrežljivo podpiral sedanjí opat

in mestni župnik dr. Peter Ko-

vačič, ki je vabil lahkoverneže k

lažizdravniku v župnišče." Po-

tem pripoveduje komunistični

list, da so ljudske oblasti pre-

prečile to zdravljenje in da se

bosta morala zagovarjati Vajda

ti.

in Kovačič pred "ljudskim" so-

diščem.

Brali smo pred kratkim, da

manjka Sloveniji zdravnikov.

Sedaj vemo, da se "ljudska"

"oblast" tudi v domača zdravila

in zdravljenja vtiča. Komu neki

v korist? Ali naj osatnejo ljudje

bolni, ker zdravnikov manjka?

Ali si ne smejo sami pomagati?

DR. PETER KOVAČIČ JE

ZE POD KLJUČEM. — V gori-

ški "Demokraciji" beremo, da je

"sovražnik ljudstva" celjski opat

dr. Kovačič že pod ključem. Stra-

šen greh, da je pomagal župni-

ku — mazaču! Kovačič je bil

poprej katehet v Celju in je šel

pred dvema letoma postal celj-

ski župnik in opat. Resničen greh

je, da ga imajo ljudje — radi.

DRUGE ARETACIJE DU-

HOVNIKOV. — Isti list poroča,

da so zaprli v Ljubljani stolnega

kanonika Jožefa Šimenca in

franciškana Janeza. Kanonik

Šimenc je napisal svoječasto le-

pe in jasne članke o komunizmu.

Zato je verjetno sovrastvo seda-

njih mogotcev do njega.

40-50 ZAPRTIH IZ VSAKE

SKOPIJE. — Nikoli se ne da

prav točno povedati števila zap-

rtih duhovnikov. Nekateri zapro-

za par mesecev. Po dolgi pre-

iskavi jih potem vse oslabele iz-

puste. Druge spet obsodijo na

daljšo ali krajšo dobo. Neki po-

ročevalci, ki je bil sam v Ljub-

ljani pravi, da je navadno pod

ključem 40-50 duhovnikov iz

mariborske škofije. Izgleda, da

bo vsak vsaj za nekaj časa prišel

na vrsto. Tako hoče komunizem

ljudstvo in duhovnike ustrahova-

ti.

Titovim "udarnikom" v odgovor

Math Tekavec

II.

Še vedno je predgovor, kar sledi iz pisma v odlomku iz E-nakopavnosti:

V svojem pismu pravi Ivan Oblak med ostalim:

"Oprostite mi, ker ti toliko časa nisem pisal. Čakal sem na časopise (verjetno na A. D.) in ker sem jih dobil včeraj, Ti takoj sedaj odgovorjam. Iz

sreca sem Ti hvaležen za to, da vsaj vem in da Ti bom tudi od-

govoril tako kot v resnici je. Ta članek (Ivan Oblak pri tem

misli na dopisnika Math Tekavca) nekaj kvasi, nekaj ko-

mandira, pa memnda niti pojma nima, kako je pri nas. Zdi se mi, da je kakor lovec na

laži, ki nas namenoma blati samo zato, da bi ameriška jav-

nost bila napačno poučena o naši novi Jugoslaviji. Napisal

Ti bom odgovor, da bo dobil nekoliko spoznanja. Drugič ga

mu svetujem, naj čita in nabi- rasti ne samo od reakcio-

narjev, temveč tudi od ljudi, ki niso pri stranki, pa bo goto-

vo svoje mišljenje spremenil."

Meni je uganka, kako je mo- gla A. D. v Jugoslavijo? Mor-

da bo gospa J. Hočvar izdala to skrivnost, ki nam bo go-

tovo na uslugo povedala, kako jo je utihotapila? Ker v "svo-

bodni" državi je čitati kaj dra- gega kot hvalnice Titu — zlo-

čin. Ali je bila pošiljka Ame- riške Demovine naprej prija-

ljena? Vsaj tako je iz spisa razumeti. Dvomim, da je od-

govorjal resnico: "Zdi se mi, da je kakor lovec, na laži..."

In verjete, da če laž — kot sem vaš vlovil — zasledim, jo pobijam kot lovec divjačino.

Spoznal boš, da je bil ves Tvoj trud, zaman in ves Tvoj

članek; "... da bo dobil ne- koliko spoznanja." Mi je dal

le to spoznanje, da katerega sem bogatejši, da kako udar-

jene udarnike je Tito vzel v službo, da ga zagovarjajo. Mi-

mogrede vprašam: Kaj si bil tudi Ti med tistimi, ki je po-

stal major v gozdu? Iz opisa sodim. Well, še v prejšnjem

pispu, če ste se hoteli prepriča- ti, ste lahko videli, da za svo-

je utemeljitve rabim komu-

nično literaturo. Da bi svoje mišljenje o komunizmu spre-

menil, bo takrat, ko bo 2 x 2 = 5.

In zdaj še šele prične pravo "poučevanje," ki — odgo-

vor g. Math Tekavcu pa se glasi:

"Na Vaš dopis v dnevniku "A. D." katerega ste priobčili,

bi dodal poleg že Vašega ozkoglednega komentarja, še svoj obširnejši komentar o pro-

blemih gospoda prevzvišenega knezoškofa dr. Gregorija Rož-

mana ter o današnji svobodi cerkve in verskega poučeva-

nja v novi FLRJ.

Ne čudim se Vaši neuteme-

ljeni izjavi, kjer navajate sle-

deše:

1. da Vaši ljudje ne morejo verjeti stvarnosti o poteku na-

še herojske borbe proti okupa-

torju — fašizmu in njihovim domačim izdajalcem, kateri so

se ramo ob rami skupno borili za obstoj fašizma v naši drža-

vi.

2. da nam še danes po dveh letih osvoboditve ne verujete v naš napredni demokratični re-

žim, kateri se vedno bolj ugo-

tavlja, ter katerega nam pri-

znajajo vse ostale demokra-

tične države sveta."

O "izdajalskem" škofu Rož-

manu sledi pozneje, kakor tu-

di "... o današnji svobodi cer-

kve in verskega poučevanja v novi FLRJ Jugoslaviji."

Ne spominjam se, da bi se kje tistega predmeta, ki ga pod št. 1 označujete, dotaknil v spisu "Titovim 'udarnikom' v razmišljanje." Če se prav spominjam, je bil v A. D. v spisu, ki je nosil rimsko označbo I. in ste Vi čitali v A. D. zanikanje nekega pisma; oziroma doslovno — dvom med vestmi, ki so polnile "E." Imel sem povod za to v obrambo tako razupi-

tega "izdajstva" škofa Rožma-

na sem citiral odlomke iz nje-

govega pastirskega lista, na

katerega Vi niste pripomnili,

da je v tem, kar je povedano,

in iz tega stališča zagovarjal

njegovo (škofovo) stališče, ki

ga je on zavzel napram nara-

du. In poudarjam še danes to:

če bi slovenski narod sledil

škofu Rožmanu, da ni sledil

komunističnim demagogom, bi

si bil prihranil, kar je v toliki

meri po nepotrebnem izgubil

življenj, imovine in časti!

Za odstavek pod označbo 2.

odgovorjam: Da prihranim

ponavljanje in papir na krat-

ko pripomnim, dokler je dr-

žavljan radi države — pa naj

ji načeljuje kak Mussolini, Hi-

tler, Stalin ali Tito — ne ob-

ratno, država je radi držav-

ljanov, ne more po ameriškem

pojmovanju demokracije biti

demokratična. Katere demo-

kratične države priznavajo de-

mokratsko usmerjenost "nove"

Jugoslavije? Podučite se, če

ste morete iz zborovanja "Uni-

ted Nations" (Združenih nara-

dov). Če smatrate tisto zmer-

janje in zaletavanje Višinske-

ga in iz "nove" Jugoslavije Ju-

da Beblerja za demokracijo,

no, potem ne kričite proti fa-

šizmu. Ker slišite tistemu uz-

moviču, ki je okradel gospo-

darja, a da je odvrnil pozor-

nost od sebe, se je drl: Primi-

BELI MENIHI

Povest iz prve polovice XII. stoletja
spisal IVAN ZOREC

"Nova postava preti tudi vo- zatajstvu," je Vrbičev gospod pravil. "Vozatajstvo sicer se bo, le voznike samovoljnosti in oblastnosti bo zdaj zdaj ko- nec."

"Vidiš?" je Matevžek kimal vozniku. "Pazi, manj nesreče ne more več biti, samo več je še lahko, kakor je rekel tisti, ki mu je v hlače ušlo."

"Nič ne verjamem," so se vozniki upirali. "Kupčija se ne da opustiti kar tako."

"Ne da se ne. Brez voznikov ni kupčije. In kako bi svet živel brez nje?"

O, en palec kupčije ti več za- leže, če si lačen, kakor en vatele učenosti. In sama neumna uče- nost cesarjih gospodov bi nas rada zavirala."

"Pljuskarica, glej jo, kaj če voznikov res več ne bo?" je kmet poredno obračal pogovor, ki mu je bil prepust, da bi se bil mogel zadosti mešati vanj.

"Gledala bom tebe, ki si tako modrih besedi."

"Jaz sem že jesenski zajec, prestar zate, ki si dvova, za de-

vet deklet. Izberi si ga pa le, dokler te še mara kdo. Ljub- ček in škrjanček pojeta le spo- mladi in poleti; ženska, ki se ji je najlepše cvetje že obletelo, mora biti še vesela, če ji jeseni ne uideata oba. Ali pa svetega Petra in Pavla prositi pomoči, velika svetnika sta obe."

"Sveti Peter in Pavel nista dobra svetnika," je Matevžek nagajal kmetu.

"Glej ga, antikrista, še svet- nikov se ti loti!"

"Nista dobra. Sveti Peter je ženi ušel po svetu, sveti Pa- vel pa oženjen nikoli ni bil in je čudno pridigal, da slabo stori, kdor se oženi."

Pljuskarica pa ni kmetu nič dejala, zamerljivo je kar mol- čala, samo Matevžek je nemir- no menceal, kakor da bi rad kmetu še katero zabrodil.

"Pa ne, da si ga že ujela?" je kmet pijano tiščal. "Nema- ra tegale Matevžka, ki te tako milo gleda in se ti priklada v besede?"

"Iz vina čenččas," se je Ma- tevžek jezil, "in siten si že ka- kor breja mačka."

"Tiho, prihajaj!" je kmet udaril ob mizo. "Kdo se meni s teboj?"

"Z nami pije in v meniškem strahu živi," je eden voznikov revskal; "na miru ga pusti."

"No, pa se zvadi še s temle vozatajem, ki podkreljuti jem- lje Matevžka. Tako bi imela oba: eden bi pel, drugi bi vozil in pil."

"Pa si res siten," se je voz-

nik smejal.

"Le prikupi se Pljuskarici in Boga prositi, da bi te marala, na mehko boš sel," se je kmet sme- jal. "Krajinčan voli pari, Bog pa ljudi."

"Ne norčuj se s takimi stvar- mi, saj se še znaš ne."

"Pa naj Vrbičev gospod po- ve, ali sem zinil katero tako, da bi mi že vsak smel striči bese- de."

"Ne zameri," je Vrbičev gos- pod počasi odmahnil z roko, "res jih utrinjaš, da bi te laže nosil ko poslušal."

"Kaj sem rekel takega?" je kmeta postajalo sram. "Pože- lenje mesa mi res ni bilo v mi- slih."

"Meniš, da ni drugega gre- ha? O, to je majhen greh v pri- meri z grehom zoper bližnje- ga."

"Že prav," se je treznil, "mol-

čal bom, razdirajte jih, kakr- šne hočete."

IX.

V krčmo je zdajci stopil Ju- rij Slabe, podložnik Turjača- nove graščine v Soteski ob Kr- ki.

"Hoj, Vrbičev gospod, pa sem vas le izteknil!" se je ve- selo nasmehnil. "Že ves dan vas iščem kakor šivanko v se- nici."

"V krčmi me laže najdeš ko v cerkvi, tak sem, ne morem po- magati."

Pljuskarico je privzdignilo; vsa rdeča se je nasmehnila mo- žu iz Suhe Krajine.

Jurij Slabe, že blizu štiride- setih let, pa vendar še zmerom samski, ji je prijazno segel v roko in sel za prazno mizo v kotu.

Jezični kmet, ki se je med vozniki še nacejal z vinom, se je poredno nasmehnil. Rad bi bil zinil katero prav bodečo, pa se ni upal, tak veljaven mož je bil Slabe, čeprav še neozujen. Samo Trlep iz Malega Gabra bi se smel meriti z njim.

"Aha... ljubezen..." je stari voznik pošepetal kmetu. "Oba lepa, oba mlada, oba se rada imata. Kar za vkup sta."

"Sta, že davnej sta bila, pa Soteščan ni pustil," je kmet še- petal. "Tako se je primožila na Pljuskarjevino."

"Pridna, pametna ženska je, bi dejal."

"O, je. In več ko le baba. Ondan, le poslušaj, smo pili in se nekaj sporekli, a jaz sem v vihr in po nerodnem bokal, po- mel iz mize. Pljuskarica me je tako trdo popala, da sem se mo- ral prav na široko ustopiti, si-

cer bi me bila podrli ali pa ven- ti."

"Že, že, pa vendar počne, kar hoče, anti moč ima še zmerom le gosposka in gorka je Sla- betu, ker jo je ono leto nekaj očrnil pri cesarju."

"Taka pravica, čeprav je ce- sarska, me piši, kamor hočeš." Slabe je Vrbičevemu gospo- du mignil k sebi.

"Kaj pa nova cesarska posta- va? Po njej bi ga morala da-

Full Course Thanksgiving Dinner \$2.00

For reservations call RE 1800

THE NEW

HOWARD JOHNSON'S

at Lake Shore Blvd.—E. 222nd St.

Senator Robert A. Taft, star 58 let, iz Ohio je drugi republikanski kandidat za predsedniško nominacijo. Biv- ši minnesotski guverner Harold E. Stassen je prijavil svo- jo kandidacijo že prej, dočim guverner Thomas E. Dewey še vedno molči.

Temna bodočnost. — Kljub temu, da v Nemčiji ni še lakote, pa se pozna podhranjenost posebno pri mladini. Slu- čaji tuberkuloze so vedno pogostejši. Bratec in sestra, ki nam ju kaže gornja slika sta na poti iz šole. Kositrane po- sode, ki jih imata obešene ob svojih torbicah, jima služijo kot jedilna posoda za hrano, ki jo dobivajo otroci v šoli iz skupne kuhinje.

"Pisanje do cesarja bi nam je že bilo? aha, predlansko le- napravili," je tiho povedal, ko lo, kajne? Prebito sem ga bil lepo počesal in nasvedral."

"Kaj ni zaleglo tisto — kdaj

(Dalje prihodnjije)

38 KOSOV KUHINJSKE OPREME

Krasna dinette iz kroma, lepa pisana preproga in celonamizna po- soda. Vs: to za samo \$69.00

- * Lepa miza s pokrovom in nogami iz kroma, 5 stoli enake kakovosti.
- * 32 kosov krasne namizne posode, kompletno za 6 oseb.
- * Lepa preproga 6x9.

URE V TRGOVINI

V ponedeljek, četrtek in soboto — 9 zjutraj do 9 zvečer.
V torek, petek — od 9 zjutraj do 6 zvečer
Prodajalna odprta ves dan to sredo pred zahvalnim dnem.

WATERLOO FURNITURE CO.

15428 Waterloo Road

IVanhoa 1717

Prosimo, pokličite zdaj

ZA VAŠO

zalogo za Zahvalni dan

Kadar ste žejni, pokličite ali se ogasite pri CHARLEY-u, kjer dobite pivo ali vino in vse, kar je v pivnici

PIVO - ALES - VINA - MEHKE PIJACE V ZABOJIH

"C" CHARLEY'S

ZALOGA PIVO in VINA

677 East 185th Street

KE 4530

Kupujte pri najstarejši prodajalni pijac v Euclidu!

AL ULLE
PLUMBING & HEATING CO.

Kopalne banje, closets, sesalke za globoke in plitke vodnjake, za kleti ter circular sesalke, boilerji, av- tomatični plinski grelci.

15601 Waterloo Rd.

KE 7248

Vse potrebščine za grelni in monerske naprave.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči
Vam in Vašim OtrokomKRANJSKO-SLOVENSKA
KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki... Posluje že 52. leto

Članstvo nad 40,000
Premoženje nad \$6,000,000

Solventnost K. S. K. Jednota znaša 129.91%

Če hočete dobro sebi in svojim dragim, savaraj se pri najboljši, po- štini in nadovalni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

kjer se lahko savarujete na smrtno, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in enomoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 18. do 68. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 18. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate sodanje dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vseh v svet. Če ne nist član ali članica to mogoče in bogate katoliške podporne organizacije, po- trudi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o savarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevskih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago St.

Joliet, Ill.

V BLAG SPOMIN

PETE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA LJUBLJENEGA IN NIKDAR PO- ZABLJENEGA SOPROGA IN OČETA

August Kofol

ki ga je Bog poklical k sebi dne 25. novembra 1942.

Štiri leta v grobu še počivaš, dragi soprog in ljubljeno oče, nam pa težko je pri srcu, ker Te več med nami ni. Počivaj v miru, blaga duša in mi Bogu večno srečo vživaj.

Zalujoči ostali:

MARY KOFOL, soproga;
AUGUST, EDWARD in JOHN, sinovi;
ROSE HOFFERT, hči.

Cleveland, O. 25. novembra 1947.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride